

Mál nr. 172/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Fjölskyldutrygging

Tilkynningarfrestur.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 17. maí 2023, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 14. júní 2023.

Málsatvik

Í gögnum málsins kemur fram að M hyggist, ásamt öðrum, höfða mál sem tengjast eignayfirfærslu í tengslum við eignaskipti á dánarbúi á árinu 1997. Í gögnum frá M kemur fram að málið tengist rangri yfirlýsingu á erfðafjárskýrslu um að allir erfingjar afsali sér arfi til eins þeirra og með staðfestingu sýslumanns var skiptum lokið á dánarbúi hinn 27. nóvember 1997. Eignayfirfærslugerningum var þinglýst árið 2007 en faðir M hafi áttað sig á að hann hafi verið hlunnfarinn um arf árið 2012. Faðir M lést árið 2019 og bróðir hans árið 2013 en M ætli ásamt systkinum og systkinabörnum sínum að láta reyna á málið fyrir dómstólum. Einnig kemur fram í gögnum málsins að M hafi látið reyna á beiðni um endurupptöku á dánarbússkiptum hjá Sýslumanninum á höfuðborgarsvæðinu en fengið þau svör þar að heimild til endurupptöku væri einungis fyrir hendi ef ný eign komi fram eftir að skiptum sé lokið, sbr. 2. mgr. 95. gr. laga nr. 20/1991 um skipti á dánarbúum.

M telur að réttur til bóta úr málskostnaðartryggingu fjölskyldutryggingar sé fyrir hendi þar sem hann hafi ekki fengið aðild að málinu fyrr en á árinu 2020 þegar dánarbússkiptum hafi verið lokið á dánarbúi föður hans, sem lést árið 2019. M kveðst þá hafa reynt að fá leiðréttingu mála hjá sýslumanni en fengið tilkynningu hinn 24. maí 2022 um að ekki yrði af slíkri leiðréttingu og þá fyrst hafi hann gert sér grein fyrir réttarstöðu sinni. Tjón hafi verið tilkynnt með bréfi 28. apríl 2023 og þannig innan árs frá því að M hafi verið atvik ljós.

V hefur hafnað bótaskyldu og telur að ágreiningur hafi í síðasta lagi verið ljós á árinu 2019 þegar M öðlaðist rétt eftir dánardag föður síns. V telur ekki skipta máli við mat á tímamörkum að sýslumaður hafi svarað M því réttilega hinn 24. maí 2022 að ekki væri lagaheimild til endurupptöku dánarbússkipta frá árinu 1997 því ágreiningur snúi ekki að því heldur að meintri ólögmetu háttsemi sem einn erfingja í þeim skiptum hafi viðhaft á árinu 1997.

Álit.

Í gögnum málsins er ekki alveg ljóst hvernig málatilbúnaður M og meðstefnenda hans verður fyrir dómstólum en af málskoti má ætla að höfðað verði mál gegn tilteknum einstaklingum og Sýslumanninum á höfuðborgarsvæðinu til að fá dánarbússkiptin frá árinu 1997 ógilt fyrir dómi og að lagt verði fyrir sýslumann að taka skiptin upp að nýju.

Hvað þann ágreiningur varðar þá tengist hann atvikum sem áttu sér stað árið 1997 en í málatilbúnaði M fyrir nefndinni kemur fram að föður M hafi verið ljós atvik sem kröfur hans um ógildingu dánarbússkiptanna gætu byggst á, þegar á árinu 2012. Þó ekki liggi fyrir gögn um nákvæma kröfugerð væntanlegra stefnenda í málinu verður að ætla að þær byggi á að minnsta kosti atvikum sem ljós urðu á árinu 2012, eða fyrir M í síðasta lagi á árinu 2020 þegar skiptum á dánarbúi föður hans var lokið og hann þar með handhafi þeirra réttinda sem hann telur sig eiga. Tjónstilkynning barst V í lok apríl 2023.

Í 1. mgr. 51. gr. laga um vátryggingarsamninga kemur fram að vátryggður glati rétti til bóta ef hann tilkynnir félaginu ekki um kröfu sína innan árs frá því að hann vissi um atvik sem hún er reist á. Verður ekki annað séð en að M hafi mátt vita um slík atvik hvað hann sjálfan varðar í síðasta lagi á árinu 2020 þegar skiptum á dánarbúi föður hans var lokið og telst tilkynning um tjónið því ekki hafa komið fram innan þess eins árs frests sem 1. mgr. 51. gr. gerir ráð fyrir. Samskipti M við embætti Sýslumannsins á höfuðborgarsvæðinu um lagaheimildir breyta ekki mati nefndarinnar á tímamörkum ágreinings.

Í samþykktum sem gilda fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingamálum kemur fram í 1. gr. að nefndin starfi á grundvelli samnings milli Fjármála- og efnahagsráðuneytisins, Neytendasamtakanna og Samtaka fjármálafyrirtækja og skv. 2. mgr. 5. gr. sömu samþykktu kemur fram að hver þessara tilnefni aðal- og

varafulltrúa til setu í nefndinni. Um hæfi nefndarmanna er fjallað í 6. gr. samþykktanna þar sem vísað er til 3. gr. stjórnssýslulaga nr. 37/1993 um slíkt hæfi. Nefndin telur að skilyrði vanhæfis séu ekki fyrir hendi við afgreiðslu málsins.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr málskostnaðartryggingu fjölskyldutryggingar hjá V.

Þóra Hallgrímsdóttir

Reykjavík, 7. júlí 2023.
Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir